

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8Sžp/23/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1008201328                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.01.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | CSc., JUDr. Eva Babiaková      |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:1008201328.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, so sídlom Tulčík 27, 082 13 Prešov, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 1, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 74/2008-rozkl. zo dňa 26. júna 2008, konajúc o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 158/2008-180 zo dňa 15. mája 2013, v časti výroku o trovách konania, jednohlasne, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 158/2008-180 zo dňa 15. mája 2013, v napadnutej časti m e n í tak, že žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov prvostupňového konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r í z n á v a .

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 2S 158/2008-180 zo dňa 15.05.2013 zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 74/2008-rozkl. zo dňa 26.06.2008. Žalovaný týmto rozhodnutím zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 3538/2008-2.1/KD zo dňa 22.04.2008, ktorým tento žalobcovi nepriznal postavenie účastníka konania vo veci žiadosti Slovenského poľovníckeho zväzu, Poľovníckeho združenia Jarolím Sučany o povolenie výnimky z podmienok ochrany chráneného živočicha - medveďa hnedého. Zároveň krajský súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 150 €.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p."), nakoľko odpadol spôsobilý predmet prieskumu. Uviedol, že z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že konanie, do ktorého chcel žalobca vstúpiť, už netrvá, keďže bolo ukončené rozhodnutím zo dňa 16.09.2008 (ešte pred samotným začatím súdneho konania), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.10.2008, t.j. po začatí súdneho konania. Súd prvého

stupňa dospel k záveru, že konanie skončilo v prospech žalobcu, keďže tento nesúhlasil s povolením výnimky zo zákazu ustanoveného v § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane prírody a krajiny“, resp. „ZPK“). Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p., konštatujúc, že napriek zastaveniu konania je potrebné mať za to, že žalobca úspech vo veci mal, preto mu priznal náhradu trov konania. Zdôraznil, že z dôvodov hodných osobitného zreteľa žalobcovi v súlade s § 150 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania v sume 150 €, hoci právna zástupkyňa žalobcu si náhradu trov celého konania vyčíslila na sumu 535,30 €.

Vo vzťahu k náhrade trov konania vyčíslenej právnou zástupkyňou žalobcu v sume 535,30 € uviedol, že za oprávnené považoval vyčíslenie vzťahujúce sa k dvom úkonom právnych služieb v roku 2008 a k jednému úkonu právnych služieb v roku 2009. Za dôvodnú nepokladal vyčíslenú odmenu za dva úkony právnych služieb v roku 2013, nakoľko išlo iba o odpovede právnej zástupkyne žalobcu na dopyt súdu v súvislosti s doručením napadnutého rozhodnutia a podaním žaloby na súd. V súvislosti s rozhodnutím súdu prvého stupňa o výške náhrady trov súdneho konania poukázal na prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. v rozsudku sp. zn. 5Sžp/90/2009 ako aj ďalších), keď tento postupoval v súlade s § 150 ods. 1 O.s.p. a dôvody hodné osobitného zreteľa videl najmä v tom, že v prejednávanej veci ide o jedno z opakovaných konaní, ktoré sú minimálne skutkovo veľmi obdobné s totožnou právnou otázkou, týkajúcou sa právneho postavenia žalobcu v predchádzajúcom správnom konaní. Dodal, že uvedenému zodpovedali aj jednotlivé podania úspešného žalobcu čo do rozsahu argumentov, ako aj ich obsahu, vrátane ich dopĺňania a spresňovania. Prihliadol aj na povinnosť právnej zástupkyne žalobcu riadne plniť procesné povinnosti najmä pri dodržiavaní lehôt a pokynov súdu. Dal do pozornosti, že Najvyšší súd Slovenskej republiky po zvážení týchto hľadísk znížil požadovanú náhradu trov konania a priznal žalobcovi náhradu trov celého konania vo výške 150 €, ktorá suma pokrýva reálne náklady a zohľadňuje prínos právneho zastupovania v týchto opakovaných veciach.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu, v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave v časti rozhodnutia o náhrade trov konania zmenil a rozhodol tak, že žalobcovi sa náhrada trov nepriznáva. Namietal, že v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajskému súdu vyčítal nesprávnosť jeho záveru o uložení povinnosti žalovanému nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 150 €, ako aj jeho záveru, že žalobca mal vo veci úspech, a že z dôvodov hodných osobitného zreteľa žalobcovi priznal vyššie uvedenú náhradu trov konania. Uviedol, že skutočnosť, že sa výsledok správneho konania stotožňoval s presvedčením žalobcu, že povolenie predmetnej výnimky zo zákazu ustanoveného v § 35 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane prírody a krajiny nie je dôvodné, neznamena úspech žalobcu aj v tomto konkrétnom súdnom konaní. Mal za to, že v prejednávanej veci bol nepochybne úspešný žalovaný, nakoľko uznesením Krajského súdu v Bratislave bolo súdne konanie zastavené, nakoľko odpadol spôsobilý predmet prieskumu, pričom žalobnému návrhu žalobcu nebolo vyhovie. Ďalej uviedol, že § 250k ods. 1 O.s.p. určuje, že v prípade, ak je žalobca v súdnom konaní úspešný, a to buď celkom alebo sčasti, súd rozhodne, že mu prizná úplne alebo sčasti náhradu trov konania. Z uvedeného vyvodil, že náhrada trov konania v zmysle tohto ustanovenia sa viaže na výsledok, resp. úspech žalobcu v konaní. Následne poukázal na skutočnosť, že súd môže v ojedinelých prípadoch, keď sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa rozhodnúť, že aj napriek čiastočnej alebo úplnej úspešnosti žalobcu v súdnom konaní, mu nebude priznaná náhrada trov konania alebo iba sčasti. Dopĺňajúc, že z poslednej vety cit. ustanovenia vyplýva, že pozitívny výsledok súdneho konania na strane žalobcu ešte nezaručuje, že mu bude priznaná náhrada trov konania, ak je to opodstatnené dôvodmi hodnými osobitného zreteľa. V závere odvolania opakovane zdôraznil, že v predmetnom súdnom konaní mal úspech žalovaný, preto namietal, že ustanovenie § 250k ods. 1 O.s.p. nemožno aplikovať na daný prípad, dodávajúc, že žalobcovi z dôvodu jeho neúspechu nepatrí žiadna náhrada trov konania. Zároveň namietal, že krajský súd sa vo svojom uznesení žiadnym spôsobom nevysporiadal, o aké dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto prípade ide.

Žalobca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie

krajského súdu v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že v danej veci je potrebné uznesenie krajského súdu v napadnutej časti, ktorá sa týka výroku o trovách konania, zmeniť podľa § 220 O.s.p.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p., ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Procesnými predpokladmi pre priznanie náhrady trov konania v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. sú tak:

1. čiastočný alebo plný úspech žalobcu,
2. neexistencia dôvodov hodných osobitného zreteľa a
3. výslovné nezrieknutie sa náhrady trov zo strany žalobcu.

Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

Keďže Občiansky súdny poriadok dôvody hodné osobitného zreteľa v žiadnom z ustanovení nedefinuje, je možné za takéto dôvody považovať v zásade akékoľvek dôvody, a to na strane ktoréhokoľvek účastníka konania. Toto ustanovenie tak umožňuje presadiť aplikáciu § 1 O.s.p. a docieľiť tak spravodlivú ochranu práv, ktorú použitie zásady zodpovednosti za výsledok konania vždy neumožňuje.

Aplikácia tohto ustanovenia však musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk - judikát č. R 34/1982). Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov konania (teda nielen toho účastníka, ktorého by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho, ktorý by mohol byť nepriznaním náhrady trov konania dotknutý) a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní (Sborník stanovisek, zpráv o rozhodování soudů a soudních rozhodnutí NS ČSSR, ČSR a SSR 1970 - 1983, zv. IV, s. 64).

Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca mal úspech vo veci a konanie sa skončilo v jeho prospech. V preskúmanom prípade je potrebné mať na zreteli, že žalobca sa žalobnou žiadosťou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 74/2008-rozkl. zo dňa 26.06.2008 o zamietnutí rozkladu žalobcu a potvrdení prvostupňového rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 3538/2008-2.1/KD zo dňa 22.04.2008, ktorým tento žalobcovi nepriznal postavenie účastníka konania vo veci žiadosti Slovenského poľovníckeho zväzu, Poľovníckeho združenia Jarolím Sučany o povolenie výnimky z podmienok ochrany chráneného živočícha - medveďa hnedého. Preto úspech žalobcu vo veci nie je možné skúmať s ohľadom na meritórny výsledok správneho konania o povolení výnimky zo zákazu v zmysle § 35 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane prírody a krajiny. Krajský súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že konanie, do ktorého chcel žalobca vstúpiť, už netrvá, nakoľko bolo ukončené rozhodnutím č. 35/38/2008-2.1/KD zo dňa 16.09.2008 (vydaným ešte pred samotným začatím súdneho konania), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.10.2008, t.j. po začatí súdneho konania, pričom uvedené rozhodnutie označil za konečné rozhodnutie v konaní, do ktorého chcel žalobca vstúpiť. Preto konanie v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil, keďže odpadol spôsobilý predmet prieskumu. S ohľadom na uvedené konštatovanie odvolací súd dospel k záveru, že nie je možné prisvedčiť názoru súdu prvého stupňa o úspechu žalobcu v konaní, nakoľko z postupu krajského súdu spočívajúceho v zastavení konania nie je možné vyvodiť, že žalobe žalobcu sa vyhovel v plnom rozsahu.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené vyššie sa v danom prípade nestotožnil s aplikáciou právnej normy §

150 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. súdom prvého stupňa, dospejúc k záveru, že prvostupňový súd v danej veci nesprávne právne posúdil nárok žalobcu na náhradu trov konania, a preto podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 220 O.s.p. uznesenie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.